

Mimikrija

Milas, Monika

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:174250>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-01-27**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

ZAVRŠNI RAD
MONIKA MILAS
„Mimikrija“

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti
Ilica 85
Mentor: red.prof.dr.art. Robert Šimrak

Monika Milas is a multi-media artist and a visual researcher. She is currently an assistant professor at the Faculty of Fine Arts, University of Zagreb, Croatia. Her work is primarily focused on the intersection of art and science, exploring the boundaries between the two disciplines.

MONIKA MILAS
M I M I K R I J A

Moj likovni izričaj je uvijek pratio crtež s gustim nanosom tuša - stvarali su mi unutarnje zadovoljstvo i osjećaj velikog raspona slobode tokom rada . Apstraktni crno bijeli crteži nastajali su u potrebi za prikazom svog unutarnjeg stanja emocije .. Zanima me ono što me okružuje . Energija nevidljiva oku koja nas u jednu ruku dijeli a u drugu ruku spaja. Stvarajući razmišljam, isključivo o toku linije , stoga moje radove obilježava naglašena ritmičnost. Crnim tušem bijelom papiru gotovo podsvjesno projiciram svoje osjećaje u trenutku kojem jesam, otvarajući mnoštvo načina interpretacije. Koristim papir i platno kao medij , on formatom istodobno uspijeva i ne uspijeva zadovoljiti moje potrebe, iako se radi o dijelovima diptiha i triptiha velikih dimenzija, ispunjavaju prostor i dominiraju njime. Ono čime se moram izraziti pojavljuje se na slici , s ostalim elementima uključen je u čitav lanac poteza i napetosti. Ali to je samo vanjska struktura koju sam tokom 4. godine studija krenula razrađivati kako stvoriti rad u prostoru a idalje držeći se svog stila. Eksperimentii s različitim materijalima odmaknuli su me od crteža pa me tako procedura rada odvela u više različitih smjerova odjednom. Uporedno s radom na instalacijskim objektima ,radila sam na 3d vizualnim eksperimentalnim videima koji su svoju učinkovitost pokazali nakon ulaska u kolektiv mediumvoement, u različitim eventima u spajanju audio vizualnih frekvencija našla sam radost i odmak od tradicionalnog likovnog ispunjavanja

Motiv u instalacijama i slikama ostao je i idalje stalno prisutan kao opće duhovno stanje slike; on je, naime, postojao u mojoj svijesti kao neka vrsta regulatora kompozicijskih zamisli koje su, međutim, u samom toku realizacije slike mogle doživjeti znatna udaljavanja od svake predmetne jednoznačnosti. Dobivene su tako cjeline koje u općem utisku prizora nose obilježje apstraktnog, dok se u isto vrijeme, u mnogim pojedinačnim dijelovima forme, mogu i nadalje, s manje ili više prepoznatljivosti, čitati određeni predmetni sadržaji .Postepeno formiram određeno shvaćanje o suštini i karakteru svoje ekspresije, shvaćanje koje sam u svojim osnovnim crtama slijedila neke od važnih europskih pokreta (fovizam, kubizam, ekspresionizam , a u poslijeratnom periodu , apstraktni pejzažizam , enformel, gorgoa i nova figuracija) koji su ili neposredno nastajali u Parizu ili su u Parizu bili potvrđeni kao dominantni jezici određenog povjesnog trenutka. Nalazim bliskost i utjecaj tih stilova među kojima su se i nalazila glavna žarišta europske apstrakcije . Također poveznice u svome radu pronašla sam u konstruktivizmu, neoplasticizmu imaju negativan stav prema tradiciji i dekorativnim elementima. Rabe i zalažu se za nove građevne materijale (željezo, armirani beton, staklo, aluminij ..) Smatram da moji radovi govore o nefigurativnim i nepredmetnim apstraktnim oblicima, misleći pri tom pod terminom ne figurativnost; odsutnost predmeta iz zbilje, ali dopuštajući mogućnost najrazličitijih vizualnih i duhovnih referencija između moje svijesti i vanjskog svijeta . Točnije, oblici koje spominjem nastaju više procesom apstrahiranja forme od jedne polazne predmetne ideje, koju karakterizira harmonija, kompozicija i struktura ,akcija i spontani oblik povezan s lirskom apstrakcijom . Točnije, oni oblici kod kojih je njihova izvedba u procesu što samostalnije vođena kroz moment stvaranja, plastične instalacije dok za razliku od momenta naracije i direktne simbolike, što je i dalje ostala dominantna namjera u postojećim ekspresionističkim, nadrealističkim i neofigurativnim pravcima.

Nove forme dovode me do eksperimenata i fizički opipljiv prikaz energije, transformiram ih u forme izražene neoasocijativnosti. Radovi nastaju s ciljem pobuđivanja osjećaja putem vizualnog podražaja, ali osjećaja koji ne trebaju biti definirani. Na taj način, moja vlastita energija prenosi se na papir, platno ili skulpturu te dijeli s promatračem. Poziva nas da ju osjetimo na duboko individualan način. Realizirajući ideju i koristeći se jednostavnim materijalom, dolazi do preinake materijala u jednu novu organsku materiju. Procesom miješanja vode s ljepljivom u kojoj su plahte i folije okupane idejom, dobivam interesantnu podlogu za rad - u njoj se kompozicije rađaju. Pa tako uz preinake dolazi do improviziranih masa koje stvaraju sliku u prostoru, postaju trodimenzionalne te se udaljavaju od tradicijskih mjerila. Radi se o osjećajima trenutnog stanja i velikoj skali života. Oblici instalacija i slika ne bi uspoređivala u strogom apstraktnom karakteru, već se i unutar njih osjeća, manje ili više, neka nostalgija za impresijom prirodne forme, bez granica u formatu. Prikrivenom ali

ipak prisutnom pogledu na današnjicu i naše društvo, daje nam jednu novu stranu i mogućnost života, neovisno od temi, neovisno od njenih pojedinosti, neovisno o sklopu tih pojedinosti. Tako nakon potresa u zagrebu počela sam ne planirano rabiti žutu i zelenu koje su produkt mojeg vremena provedenog u izolaciji i rezultirane su nostalgijom ka prirodi i krajoliku. Uživam u procesu rada i stvaranju bez previše promišljanja o tome što će rad predstavljati jer on zapravo u tome trenutku stvaranja, ništa ne prikazuje, ništa ne predviđa, i naposljetku, nema direktno značenje. Korištenjem jednostavnog i prepoznatljivog materijala (u ovom slučaju bakinih starih plahti) dolazi do preinake materijala u jednu novu organsku formu, a time se postiže i novo značenje. Procesom miješanja vode s ljepljivom za parket, umače plahte te dobivam interesantnu podlogu za rad. "Boja i trag koju ostavlja ljepljivo, podsjećaju me na pijesak i pustinju. Vjetar što ostavlja tragove na pješćanim planinama, prašinu oronule cigle, nostalgični pogled na krajolik.." Oblikom tkanine manipulira u fazi sušenja, tim činom nastaju apstraktni i ne predvidivi oblici. Također koristi sprejeve, akrilne te uljane monokromne boje. Naknadno uviđam i povezujem svoju energičnu prirodu i uvijek slušam intuiciju koja se pojavljuje kao predosjećaj, inspiracija, telepatija s osjećajem ugone. Ispoljavajući svoju podsvijest vrlo temperamentno i spontano, na kraju i dalje prikazujem društvo u kojemu se krećemo. Prikazati se s osjećajem bez previše tematiziranja, i zatim ostaviti gledatelju/promatraču prostora za njegovu osobnu teoriju kuta gledanja. Ali kao što kamen u krajoliku samo postoji, a ipak ima svoju svrhu - tako moji radovi reflektiraju ideju nepredvidljivosti duha i samo postojanja. Korištenjem jednostavnog i prepoznatljivog materijala (u ovom slučaju bakinih starih plahti) dolazi do preinake materijala u jednu novu organsku formu, a time se postiže i novo značenje. Procesom miješanja vode s ljepljivom za parket, umače plahte te dobivam interesantnu podlogu za rad. "Boja i trag koju ostavlja ljepljivo, podsjećaju me na pijesak i pustinju. Vjetar što ostavlja tragove na pješćanim planinama, prašinu oronule cigle, nostalgični pogled na krajolik.." Oblikom tkanine manipulira u fazi sušenja, tim činom nastaju apstraktni i ne predvidivi oblici. Također koristi sprejeve, akrilne te uljane monokromne boje.

Naknadno uviđam i povezujem svoju energičnu prirodu i uvijek slušam intuiciju koja se pojavljuje kao predosjećaj, inspiracija, telepatija s osjećajem ugone. Ispoljavajući svoju podsvijest vrlo temperamentno i spontano, na kraju i dalje prikazujem društvo u kojemu se krećemo. Prikazujem osjećaje bez previše tematiziranja, i zatim ostavljam gledatelju/promatraču prostora za njegovu osobnu teoriju kuta gledanja. Ali kao što kamen u krajoliku samo postoji, a ipak ima svoju svrhu - tako moji radovi reflektiraju ideju nepredvidljivosti duha i samo postojanja.

PROCES I NASTANKA RADA

